

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 87(3) in člen 90 Direktive 2001/83/ES ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2004/27/ES ⁽²⁾, razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, v skladu s katero je oglaševanje cene zdravil prepovedano?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL 2001, L 311, str. 67).

⁽²⁾ Direktiva 2004/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o spremembi Direktive 2001/83/ES o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL 2004, L 136, str. 34).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) 22. junija 2022 – SIA DOBELES AUTOBUSU PARKS, AS CATA, SIA VTU VALMIERA, SIA JELGAVAS AUTOBUSU PARKS, SIA Jēkabpils autobusu parks/Iepirkumu uzraudzības birojs, Valsts SIA Autotransporta direkcija

(Zadeva C-421/22)

(2022/C 326/17)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija)

Stranke v postopku v glavni stvari

Vložniki kasacijske pritožbe: SIA DOBELES AUTOBUSU PARKS, AS CATA, SIA VTU VALMIERA, SIA JELGAVAS AUTOBUSU PARKS, SIA Jēkabpils autobusu parks

Druge stranke v postopku: Iepirkumu uzraudzības birojs, Valsts SIA Autotransporta direkcija

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 1(1), drugi pododstavek, člen 2a(2) in člen 3(2) Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2016/2338 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 ⁽²⁾, dovoljujejo sistem nadomestil, ki pristojnemu organu ne nalaga obveznosti, da izvajalcu javne službe prevoza v celoti izplača nadomestilo z rednim indeksiranjem pogodbene cene (zneska nadomestila) za vsako povečanje stroškov, povezanih z opravljanjem storitve, na katero izvajalec storitev ne more vplivati in ki zato ne odpravlja v celoti tveganja, da izvajalec storitev utrpí izgube, ki ne morejo biti predmet nadomestila?

⁽¹⁾ UL 2007, L 315, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/2338 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o spremembi Uredbe (ES) št. 1370/2007 v zvezi z odprtjem trga za notranje storitve železniškega potniškega prevoza (UL 2016, L 354, str. 22).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria (Madžarska) 28. junija 2022 – MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Mercedes-Benz Group AG

(Zadeva C-425/22)

(2022/C 326/18)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Kúria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Tožena stranka: Mercedes-Benz Group AG

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali se, če matična družba vloži odškodninsko tožbo zaradi protikonkurenčnega ravnanja druge družbe, da bi pridobila odškodnino za škodo, ki jo je to ravnanje povzročilo izključno njenim hčerinskim družbam, pristojnost sodišča določa po sedežu matične družbe kot kraju, v katerem je prišlo do škodnega dogodka, v smislu člena 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Bruselj Ia)?
2. Ali je za uporabo člena 7, točka 2, Uredbe Bruselj Ia pomembno, da v trenutku različnih pridobitev, ki so predmet spora, niso bile vse hčerinske družbe del skupine družb matične družbe?

⁽¹⁾ UL 2012, L 351, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht München (Nemčija)
1. julija 2022 – Generalstaatsanwaltschaft München/HF

(Zadeva C-435/22)

(2022/C 326/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht München

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Generalstaatsanwaltschaft München

Tožena stranka: HF

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, podpisane v Schengnu 19. junija 1990 (v nadaljevanju: KISS), v povezavi s členom 50 Listine Evropske unije ⁽¹⁾ o temeljnih pravicah razlagati tako, da ti določbi nasprotujeta temu, da organi države pogodbenice tega sporazuma in države članice Unije izročijo državljana tretje države, ki ni državljan Unije v smislu člena 20 PDEU, tretji državi, če je bil v drugi državi članici Evropske unije sodni postopek proti tej osebi, ki se je nanašal na ista dejanja, kot so ta, na katerih temelji prošnja za izročitev, pravnomočno končan, ta sodba pa izvršena, in če bi se bilo mogoče za zavrnitev izročitve te osebe zadevni tretji državi odločiti le ob sprejetju, da se s tem krši dvostranska pogodba o izročitvi, sklenjena s to tretjo državo?

⁽¹⁾ UL 2000, C 364, str. 1.

Tožba, vložena 5. julija 2022 – Evropska komisija/Irska

(Zadeva C-439/22)

(2022/C 326/20)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: U. Małecka, L. Malferrari, E. Manhaeve, J. Samnadda, agenti)

Tožena stranka: Irska